

Zdravniška in sodniška stavka sta samo preoblečeni pohlep elite

Sodniki sporočajo, da bodo neodvisni le, če bodo dobro plačani. Kar pomeni, da je njihova neodvisnost plačljiva. In kupljiva.

Fidesu ni mar za bolnike. Bolnike uporablja samo kot sredstvo za doseganje svojih ciljev. Ker če bi mu bilo mar za paciente, bi lahko storil marsikaj za izboljšanje njihovega položaja.

Vesna V. Godina

V prihajajočih dneh se nam bliža kar nekaj stavk. Stavka sodnikov. Stavka zdravnikov. Stavka bolnikov. Zadnja je tudi edina stavka, ki jo brez zadržkov podpiram. A danes bom pisala o dveh drugih stavkah, ki ju ne podpiram: o stavki sodništva in zdravništva.

V zvezi z njima imam iste pomisleke, o katerih sem pisala že pri stavkah teh dveh družbenih elit v preteklosti.

Pomisleki izhajajo iz dejstva, da obe stavki odražata parcialne interese obeh družbenih elit. In obe eliti sta omejeni samo na materialne koristi njenih pripadnikov. Te koristi utelešajo zahteve po višjih plačah. Gre torej za stavki, ki jih vodita pogoltnost in požrešnost, preoblečeni v pravičnjakarstvo ter v skrb za pravno državo, bolnike itd.

Zaverovani samo v lastno pamet

Naj povem jasno in glasno: to preoblačenje pogoltnosti in požrešnosti je ne samo neokusno, temveč za samo sodništvo in zdravništvo neproduktivno. Zunanji opazovalci namreč dobivamo vtis, da nas eni in drugi želijo pretentati. Češ: ne gre za denar, gre za rešitev strokovnih vprašanj, pri sodništvu celo za reševanje pravne države.

Zdravniki in sodniki so prepričani, da jim bodo Slovenci verjeli. To temelji na napačni predpostavki, da so Slovenci tako neinteligentni, da ne bodo razumeli, za kaj v resnici gre. (To se rado zgodi tistim, ki so zaverovani samo v lastno pamet.)

Zdravniki in sodniki so pravilno sklepali, da bi z odkritimi zahtevami po višjih plačah med egalitarnimi Slovenci naleteli na neodobravanje in odpor. Zato so se odločili, da bodo ta interes prikrili z domnevno strokovnimi argumenti.

Vendar so to naredili slabo. Neprofesionalno. Tako zelo slabo in neprofesionalno, da je vsem jasno, za kaj gre. Namreč samo za višje plače. Kar situacijo za zdravništvo in sodništvo samo še poslabšuje. Ne samo, da s svojo pogoltnostjo in požrešnostjo vzbujajo odpor. Vzbujajo ga tudi s podcenjevanjem Slovencev, ki da ne bodo ugotovili, kaj se skriva za njihovimi »strokovnimi« argumenti. Slovenci pa so to takoj ugotovili.

»Onkraj socialnega dialoga«

Toda podcenjevanje intelektualnih sposobnosti Slovencev ni edina napaka, ki jih z zahtevami za višje plače prakticirajo. Napačne poteze vlečejo tudi drugače. Recimo z logiko argumentacije.

Tako zahteva sodništvo dvig svojih plač na osnovi ustavne odločbe, ki bi jo morala vlada po njihovem brez pogajanj in socialnega dialoga avtomatično upoštevati. To vzbuja vtis, da je sodništvo uporabilo oz. zlorabilo svoje pravno znanje tako, da je zahtevi po dvigu plač dalo obliko, ki je onkraj pogajanj in socialnega dialoga. Kar sodništvo ponosno izpostavlja.

Toda zahteva »mi imamo pravico do višjih plač onkraj socialnega dialoga« je za sodništvo in njegov družbeni ugled kontraproduktivna. Najprej zato, ker temelji na predpostavki, da javnost ne razume, da gre za zlorabo. In za konflikt interesov. Ustavno odločbo o obveznem dvigu sodniških plač so namreč sprejeli sodniki. V vsakem drugem primeru bi pri takšni akrobaciji vsi kričali o konfliktu interesov.

Poleg tega je sodništvo zahtevalo dvig plač na način, ki se ga lahko poslužijo tudi drugi javni uslužbenci. Če se bo to zgodilo, bo o dvigu plač v Republiki Sloveniji po novem odločalo Ustavno sodišče. Kar pomeni redefinicijo tega, kaj Ustavno sodišče je. Kakšne so njegove funkcije. Itd. Pa tudi redefinicijo socialnega dialoga, ko gre za dvigovanje plač javnih uslužbencev. Da o redefiniciji raznih zakonov in Ustave same niti ne govorimo.

Govoričenje o neodvisnosti

Naslednja napačna argumentacija sodništva je njihovo govoričenje, da dvig plač zagotavlja neodvisno sodstvo. Sodniki javnosti sporočajo, da bodo delovali neodvisno le, če bodo dovolj dobro plačani. Kar pomeni, da javnosti sporočajo, da je sodniška neodvisnost plačljiva. In kupljiva.

To sporočilo pa je resna napaka. Še posebej zato, ker utrjuje v javnosti že dolgo prisotno prepričanje - ki je del slovenske zgodovinsko vzpostavljene socialne in kulturne tirnice -, da sodniki niso poštene. Da so podkupljivi.

Kot zadnjo napačno argumentacijo pa je treba izpostaviti sodniško utemeljevanje pravice do višjih plač mimo socialnega dialoga. S to argumentacijo se sodništvo samoopredeljuje kot nesocialen, celo antisocialen del slovenske družbe.

Ni jasno, kako je sodništvu prišlo na misel, da bi mu tovrstna samodefinitivna lahko koristila. Je pa jasno, da sodniki s to argumentacijo ponavljajo napako, ki so jo naredili že zdravniki. In iz katere se očitno niso ničesar naučili.

Fidesu ni mar za bolnike

O sramotnosti zahtev slovenskega zdravništva, ki ga zastopa Fides, sem pisala že tolikokrat, da zapisanega ne morem ponavljati. Vendarle pa moram napisati, da nova vodstva Fidesu ne prinašajo niti inteligentnejše niti socialno sprejemljivejše politike. Fides tudi pod novim vodstvom ostaja orodje za realizacijo zdravniškega pohlepa. Če ne bodo dobili več denarja, grozijo zdravniki, ne bodo več zdravili pacientov. Torej tistih, ki slovensko zdravništvo plačujemo s svojim denarjem. In obenem tistih, katerih položaj se še z nobeno stavko zdravnikov ni niti malo izboljšal.

Kar je logično: Fidesu v resnici ni mar za bolnike. Bolnike uporablja samo kot sredstvo za doseganje svojih ciljev. Ker če bi bilo Fidesu mar za paciente, bi lahko storil marsikaj za izboljšanje njihovega položaja. Že večkrat sem pisala o tem, kako bi lahko k temu pripomogel. Dodala bi samo še to, da podpiram zahteve Glasa ljudstva za rešitev slovenskega javnega zdravstva. Dodala bi nujnost uvedbe finančnih sankcij za delovanje zdravnikov, ki škodijo bolnikom. Nesocialne aktivnosti je treba zdravništvu zaračunati. Zdravništvo očitno ne pozna in ne priznava nobenega drugega argumenta razen denarja. S tem meče slabo luč ne samo nase, temveč na veliko večino zdravnikov, ki še vedno delujejo socialno odgovorno. Ki jih ne zanimajo samo lastne plače. Ampak še marsikaj drugega.

»Mi smo del elite«

Če sklenem: pri zahtevah sodništva in zdravništva gre samo za njihove plače. Svoj pohlep oboji preoblečijo v različne kostume, ki pa so slabo izbrani. Saj več razkrivajo kot prikrivajo. Slovencev ne bodo z njimi pretentali. Ker navsezadnje, tako zdravniki kot sodniki živijo med ostalimi Slovenci. In to pomeni, da Slovenci natančno vedo, v kakšnih hišah živijo. Kakšne avtomobile vozijo. V kakšne blagovne znamke se oblačijo. Itd. In vsem je jasno - če parafraziram Pahorja -, da njihova plača ne zadošča za nakup oblek, hiš, pohištva itd. najvišjega cenovnega razreda. Kar je tisto, kar hočejo. Po čemer hlepijo. In kar jih zanima.

To jih frustrira. Razumljivo. Še posebej, če se primerjajo s tistimi Slovenci, ki z lahkoto kupujejo stanovanja v Ljubljani za več milijonov evrov.

Zato je treba zdravniške in sodniške zahteve razumeti takole: »Mi smo del socialne elite. Ker v lastnem potrošniškem življenjskem slogu zaostajamo za drugimi deli slovenske elite, zahtevamo višje plače. Da jih bomo dohiteli. Da jim bomo enaki.«

Razmislek, ali je takšno rezoniranje upravičeno, pa prepuščam. - Vesna V. Godina